

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 152. Tractatus Gersonii de Protestationibus hæreticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

juratione, in qua revocationem Hieronymi, licet illum non nominaverit, suspectam reddere allaboravit; nec a vero aberravit.

Sæcul. XV.
A.C. 1415.

§. CLII.

Tractatus Gersonii de Protestationibus hæreticorum.

Gersonius in allegato tractatu discutit Protestationes tam Generales quam particulares, seu revocationes aut recantationes, quas circa materias fidei contra hæreses fieri oportet; inquit ergo, *Protestatio Generalis de fide non sufficit ad purgationem illius, qui tenet errores particulares. Protestatio specialis, ac conditionalis, v. g. si dicitur: Si hæc veritas mihi nota esset, scit Deus, quod libenter eam crederem, non excusat pertinaciter errantes apud Deum vel apud homines. Protestatio specialis de fide sicut & absoluta revocatio de errore contrario requiruntur ad justificationem illius, qui particularem errorem absolute tenuit, hæc tamen non absolvit, quin pertinax aut hæreticus antea extiterit. Talis tamen Protestatio non debet fieri necessario, dum quis errat nescienter in fide, & sine contumacia. Tandem Protestatio generalis aut conditionalis revocatio non obstat, quin talis dici possit suspectus de hæresi, si ex signis exterioribus cognoscitur,*

M 2

suam

Sæcul. XV. suam revocationem non esse sinceram.
 A.C. 1415. In eodem tractatu ponit definitionem per-
 tinaciæ dicens, quod *consistat in deprava-
 tione voluntatis per superbiam, vel aliud vi-
 tium, dum non vult errans cauta sollicitu-
 dine quærerere veritatem, aut dum perspectæ,
 monstratæque renuit assentire, vel errorem
 dimittere*. Totum Gersonius absolvit in-
 dicatis pertinaciæ signis, quorum duode-
 cim enumerat. (*)

II. *Cum errans sustinet excommunicatio-
 nem ultro, nec se excusare potest.*

III. *Quando citatus renuit comparere.*

IV. *Dum quis defendit errorem, cuius
 oppositum tenetur explicita fide credere.*

V. *Dum quis declarationem & defini-
 tionem fidei impedit.*

VI. *Dum veritatem docentes seu deter-
 minantes odisse se monstrat.*

VII. *Quando quis negat veritatem, quam
 prius docuit.*

VIII. *Dum quis petit declarationem ve-
 ritatis a Doctoribus seu iudicibus, quam,
 cum facta est, nihilominus repudiat.*

IX. *Quando commovet seditiones & bel-
 la, ideo, quia facta est alicujus veritatis de-
 claratio.*

X. *Dum jurat se malle mori, quam er-
 rorem revocare.*

XI. *Dum*

(*) *Ipsa definitio a Gersonio pro primo as-
 signatur signo adhuc interno.*

XI. *Dum fovet errantem & defendit, Sciens hunc errare.* Sæcul. XV.
A.C.1415.

XII. *Quando non resistit erroribus, dum potest & debet.*

§. CLIII.

Sessio vigesima.

Controversia inter Episcopum Tridentinum, & Fridericum Austriæ Ducem *Labbe Cont. to.12.p.172.*

in Sessione XX. die Jovis vigesimo primo Novembris celebrata examini subjecta est. Querebatur Præsul, se non modo jam per novem annos ab Austriaco sede sua pulsum, omnibus oppidis, castris, aliisque ad eum pertinentibus Dominiis exutum, sed insuper crudeliter ab eo carceri inclusum fuisse, præterea se vi coactum, plura promissa, imo & juramenta in præjudicium Ecclesiasticæ libertatis deposuisse. Mandavit equidem Imperator Duci, ablata Episcopo spolia atque Episcopatum redderet, quod ille facturum sese sancte promisit. Ast Episcopo neque libertas corporis, nec possessio bonorum restituta fuit. Quocirca Synodus absente quidem Imperatore, sed certo certius eo consentiente, hanc causam dijudicandam assumpsit. Auditis utriusque partis Advocatis, pro Episcopo sententia pronuntiata est, & Patres concesserunt decretum ut vocant moni-

M 3 torium,